

KÖSZÖNTÉS

Tardy László karnagy köszöntése

Tardy László, a Nagyboldogasszonyról nevezett budavári koronázó főtemplom kántor-karnagya 1941-ben született, egyházzenei szolgálatát 1966 óta látja el. A kettős évfordulót ez év nyarán ünneplő karnagy élete fiatal kora óta szorosán összefonódik a Mátyás templom közösségi-liturgikus életével. Méltatásunkkal elsősorban e közösség nevében kívánjuk tiszteletünket kifejezni sok éves művészi munkája előtt, és köszönetet mondani sokoldalú tevékenységét mindenkor hivatásként megélő, vezetőként is szolgáló, békességszerző jelenlétéért. Személyében egyúttal a magyar egyházzene egyik meghatározó egyéniségét is köszöntjük.

Tardy László, noha Budapesten született, zongoratanulmányait a Heves megyei Nagylók pusztán kezdte, a mosonmagyaróvári zeneiskolában és az ottani templomban folytatta zongora- és csellótanulással, bővítette kórusénekléssel, zenekari játékkal. 1959-től 1961-ig két év alatt végezte el a győri zenei szakiskola négy évét, ahol zeneszerzést és karvezetést tanult, többek közt Szabó Miklós növendékeként. 1961-ben kezdte meg tanulmányait a Zeneakadémia karvezetés tanszakának 2. évfolyamán, olyan kiváló tanárokkal, mint Vásárhelyi Zoltán, Párkai István, Horusitzky Zoltán és Szőnyi Erzsébet, miközben 1961-ben még Bárdos Lajos keze alatt énekelhetett a Mátyás templomban, akinek bátorítására később a szent zene szolgálatát választotta. 1965-ben, a karvezetői diploma megszerzésekor az énekesi pálya lehetősége is felvillant, amikor a Kodály javaslatára Gesualdóról elnevezett kiváló ének-kvintettjük a római Santa Cecilia Akadémia ösztöndíját is elnyerte. Eleinte a politikai rendszer nem vette jó néven a nyugati kapcsolatokat, később már a tagok családossá válása jelentett akadályt. Tardy László 1969-ben vette nőül Tarkó Magdát, aki nemcsak három gyermekük édesanyja lett, hanem szakmai társként karnagyi munkájának legfontosabb segítője ma is. A kiemelkedő képességű muzsikusz pályáját Kodály is figyelemmel kísérte, s utolsó éveiben köröndi lakásának énekesei közé is meghívta. Kitüntető megbízásul szánta neki Japánban a magyar zene-pedagógiai koncepció oktatását. E tervről azonban le kellett mondania, mivel Tardy Lászlót választása már a Mátyás templomhoz kötötte. Az egyházi állás egyben a zenei közélettől való elzártságot is jelentette. Ennek részleges feloldását a SOTE zenekar alapító-karmesteri feladatainak vállalása hozta 1968-tól. E máig tartó, gyümölcsöző együttműködés a világi zenével való gyakorlati találkozás iránti igényét is szolgálta.

Tardy László 1966 augusztusában 25 évesen Liszt Koronázási miséjének vezénylésével debütált. Ettől kezdve a munkakönyvében szereplő „munkahelye: Mátyás templom” bejegyzés miatt az „illetékes elvtársak” megkülönböz-

tetett figyelmét élvezhette. Új munkaköre a karnagyi munka mellett már kezdetől a kántori működésre is kiterjedt. Feladatainak betöltése a frissen végzett karvezetőtől további ismereteket, felkészültséget igényelt, aminek következtében a tanulás évei folytatódtak. Orgonatanára volt Gergely Ferenc, magánénekre Farkas Ilonka tanította, elsajátította az együttes hatalmas zenei repertoárját, teológiai-liturgiai ismereteihez pedig 1967–1973 között a Hittudományi Főiskolán szerzett bakkalaureátus segítette hozzá. Működésének kezdete egybeesett a II. Vatikánumot követő anyanyelvi liturgikus reformmal, a beatzene templomi térhódításával, ugyanakkor állandó feladata volt a nagy klasszikus művek repertoáron tartása, vállalt örökségként pedig a Magyar Kórus által kiadott és a kortárs magyar egyházzenei irodalom életre keltése. A szentmisék, esküvők, temetések napi munkája mellett az ének- és zenekarral heti háromszor két óra intenzív próbát jelent az, hogy az amatőr együttes a hetente változó liturgikus zenei feladatra, a vasárnapi latin nyelvű nagymisére felkészülhessen. A nagy türelmet és sokoldalú felkészültséget igénylő betanítás az egyszerű gregorián énekléstől a klasszikus nagy szimfonikus művekig terjed, a régi korok zenéjétől a kortárs, sőt beatzenéig. Hiszen Tardy László elsőként vállalta 1968-ban Szilas Imre beatmiséjének bemutatását, nevéhez fűződik a kongói Missa Luba zenéjének lejegyzése és betanítása is. Vezénylésével mintegy 10 lemez, ill. CD jelent meg, amelyen több magyar szerző nem vagy alig ismert műve is hallható. Tardy nevéhez több ősbemutató is fűződik, még olyan nagy szerzőké is, mint Liszt Ferenc (*Évocation* zenekarra). Az általa vezényelt vallásos művek sajátossága, hogy azok hitbéli ismereteken és meggyőződésen formálódott, legtöbbször funkcióban és templomi térben elhangzó előadások. Karnagyi keze alatt minden szólista szívesen dolgozik, akik közül nem egyet a világnagyságok között is számon tartunk. Koncertjellegű előadásai legtöbbször ismeretterjesztő előadásba vannak ágyazva.

Értékes egyházzenei, liturgikus ismereteit és gyakorlati tapasztalatait zenei szakértőként az egyházi liturgikus könyvek és népénektárak munkálataiban is igénybe vették. Az OMCE világi elnöke, a Gregorián Társaság elnökségi tagja. Több magyar és nemzetközi egyházzenei szervezet (CIMS, CEDAME) és konferencia rendszeres előadója. Jelentős részt vállal a karnagy- és kántorképzésben, továbbképzésekben, a legutóbbi időnkig a Központi Szeminárium növekedéskapcsolatának egyházzenei képzését is vezette.

Magas színvonalú egyházzenei munkásságát a rendszerváltás óta több díjjal is elismerték (pl. Liszt Ferenc-díj 1994; Szent Adalbert-díj, 2002; Magyar Örökség Díj, 2006; a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje, 2011).

Hitbéli elkötelezettsége, szakmai felkészültsége, megbízható, odaadó és hiteles munkája, munkabírása legyen mindnyájunknak követendő példa!

Isten éltesse!

Szalay Olga